

Ilyés Zalán-György (Babeş-Bolyai Tudományegyetem)

A barátság ontológiájáról Giorgio Agamben Arisztotelész-olvasata alapján

Előadásomban Giorgio Agamben rövid esszéjéből indulok ki, melynek tétje a barátság ideájának felvillantása. A szövegben Agamben – saját filozófiai módszeréhez hűen – több szempontból is körbejárja a barátság problémáját, de ezek közül is kiemelkedik az az Arisztotelész-olvasat, amely a szöveg második felét képezi. Ebben amellett érvel, hogy Arisztotelész megjegyzését, miszerint a barátok élete a lét fölött érzett közös örömben áll, csak akkor érthetjük meg igazán, ha kibontjuk a gondolatban rejlő ontológiai implikációkat. A barátság lényege a lét közös érzékelése, tehát a lét érzéséből, érzékeléséből (*aiszthésisz hoti esztin*) fakadó életöröm, mely tulajdonképpen minden emberi élet célja, csak másokkal, a barátainkkal együtt érhető el. Ez azonban azt is jelenti, hogy lét affektív feltárulása éppen a barátság tapasztalatában válik lehetővé: a barátság affektív mivoltában tárja fel számunkra a létet (legyen ez a barátunk léte vagy a saját létünk mellett (vagy saját létünkben!) érzett baráti lét). Előadásomban éppen arra keresek választ, hogy milyen ontológiai belátásokkal gazdagíthat bennünket a lét ily módon való megtapasztalása.

Ipacs-Szabó Noémi (NKE Magyar Zoltán Szakkollégium)

A lakásért életjáradék program részleteinek és visszásságának felderítése

„Nem az a lényeges, hogy hány évünk van még, hanem az, hogy miképp tudjuk beosztani ezeket az éveket.” (Szokolay Sándor (1931–2013) Kossuth-díjas zeneszerző)

Különösen érdekes és vizályos terület az életjáradéki szerződés, mint az alimentációs szerződések egyik lehetséges típusa. Egyre többet hallhatunk arról a formájáról, amikor az életjáradékért cserébe a szerződő fél a lakását ajánlja fel. Sokan látnak lehetőséget ebben, a lehető legegyszerűbben próbálnak ingatlant szerezni, akár jogszerűtlenül is.

Előadásom során néhány fogalom meghatározását tisztázom, majd ráterek központi témámra a „Lakásért életjáradék programra”, végezetül pedig ismertetem a napjainkban is elérhető kínálatot, mindezt jogi perspektívából megközelítve.

Bemutatóm közben az alábbi kérdések mindegyike megválaszolásra kerül: Mi az az életjáradék és mi is pontosan a lakásért életjáradék program? Ki köthet ilyen szerződést? Mit kell tartalmaznia egy ilyen szerződésnek? Miért szükséges, mikor indokolt a lakásért életjáradék program? Miért éri meg a

pénzintézetnek/szolgáltatónak ezt a típusú életjáradékot nyújtani? Végezetül kirajzolódik, hogy mi a probléma az effajta életjáradéki szerződésekkel. Befejezésképpen kitérek az önkormányzatok által nyújtott életjáradékokra, amik kivételt képeznek a vizsályos szerződések között.

A lakásért életjáradék program szabályozása hatalmas változáson ment keresztül, ugyanakkor még mindig nem jelenthetjük ki azt, hogy vitathatatlan, tisztán szabályozott területe az életjáradéki szerződéseknek.

Ivusza Patrik (PTE Szentágothai János Protestáns Szakkollégium),
Fésüs Ádám, Gáspár Balázs, Varga Mátyás, Sebesi Balázs, Váczi Márk

A propioceptív edzésháttér hatása a lábszárizmok stabilizációs stratégiájára instabil leérkezésnél

Számos vizsgálat foglalkozott a boka rándulás biomechanikájának feltáráásával. Korábban bebizonyították, hogy alacsonyabb a lábszárizmok EMG aktivitása ismeretlen irányba eldöntött felületre való leérkezés során. Kosárlabdázók mérkőzéseik során számtalanszor hajtanak végre egylábás leérkezést, szerencsétlen esetben épp az ellenfél lábfejeire, ami egy ismeretlen felület. Ez vélhetően kialakít egy neuromuszkuláris propioceptív adaptálódást, ami segíti a sérülés elkerülését. Kutatásunkban bizonytalan felületre végrehajtott egylábás leérkezések végrehajtásával vizsgáljuk, hogy a kosárlabdázóknak szignifikánsan magasabb lesz-e a bokaízületet stabilizáló izmok EMG preaktivitása az úszókhoz vagy atlétákhoz képest, illetve, hogy magasabb szintű egyensúlyozó képességgel rendelkeznek-e a másik két csoporthoz képest?

A vizsgálatunkban 27 egészséges férfi vett részt. Először megmértük a boka körüli dorsal-, plantarflexor, supinator, és pronator izmok maximális erejét. Ezután 30 cm magasságból egylábás leérkezéseket hajtottak végre a billenőfelületre ismert, és ismeretlen kondíciókban. EMG elektródák segítségével mértük a tibialis anterior, peroneus longus, gastrocnemius medialis, lateralis, és a soleus izmok aktivitását az első két teszt során. Ezután Togu® Jumper®-en egyensúlyozó tesztet hajtottak végre, közben mozgáskövető szenzorral mértük a testszegmens kilengés nagyságát.

Ismeretlen bokaízületi supinatio során a kosárlabdázók m. peroneus longus preaktivációja szignifikánsan magasabb volt, mint az úszóké ($p=0,02$). Ismeretlen bokaízületi dorsalflexió során a kosárlabdázók m. triceps surea preaktivációja szignifikánsan magasabb volt, mint az úszóké ($p=0,003$) és az atlétáké ($p=0,02$). Az egyensúlyozó teszt során egyik vizsgált síkban sem volt szignifikáns különbség a csoportok értékei között.